

ماهنامه موسیقی پارس

مدیر مسئول: ناصر نظر

هیئت تحریریه: ندا نصیری - لادن نصیری

مرکز موسیقی پارس

WWW.PARS-MUSIC.COM

توجه: این ماهنامه در هر دوره، به شکل الکترونیکی، در سایت آموزشگاه پارس به آدرس www.pars-music.com قابل دسترس می باشد.

🎵 سخنی با شما :

اولین شماره ماهنامه ویژه مربیان ارف با هدف انتقال معلومات موسیقی و به روز در آوردن تکنیک ها و مبانی آموزش موسیقی جهانی کودک انتشار یافت. امیداست هربیان عزیز، ضمن بکارگیری راهکارها ، تمرینات ومقالات مورد نظر، با پیشنهادات سودمند خود، ما را در پر بار نمودن مجموعه حاضر یاری نمایند.

با تشکر

ناصر نظر

🎵 نگاهی گذرا به طرح درس موسیقی یکی از مدارس آمریکا 🎵



نویسنده: David Thaxton

مربی موسیقی کودک

و

عضو شورای تحریریه مجله

Orff Echo

" تصاویر توسط نویسنده فرستاده شده است "

مدرسه ای که من در آن مشغول تدریس

هستم، شامل ۷۰۰ دانش آموز در مقاطع پیش دبستان و اول تا ششم است. برای بچه های پیش دبستان (۵-۶ ساله) نیم ساعت ، بچه های گروه اول تا پنجم (۶ تا ۱۱ سال) یک ساعت و گروه ششم (۱۱ تا ۱۲ سال) یک ساعت و نیم در هفته موسیقی داریم. در کلاسهایی که بچه ها سن کمتری دارند حدود ۳۰ تا ۴۰ دانش آموز و در گروه های سنی بالاتر حدود ۲۰ تا ۲۵ دانش آموز در هر کلاس قرار دارد.

🎵 راهکارهای مفید برای اداره یک کلاس عالی 🎵



۱. اهداف آموزشی:

وظیفه اصلی معلم آن است که به گونه ای یا شاگردانش رفتار کند که در آنها توانایی انجام شخصی کار را به وجود بیاورد. این یکی از اهداف آموزشی است و می توان گفت ، هنگامی دانش آموز به این درجه از استقلال می رسد که تکالیفش را بدون کمک معلم و یا کس دیگری انجام دهد.

هدف آموزش در رابطه با موسیقی آن است که به گونه ای با هنر جو برخورد شود تا رغبت و اشتیاق نسبت به انجام آن کار هنری در او ایجاد شود و او بتواند تکالیف موسیقی اش را در محیط بیرون کلاس نیز پیوسته تمرین و تکرار کند.

۲. فعالیت های فردی در قالب گروه:

گروه در موسیقی ، بدان معناست که فرد بتواند بازیها و فعالیت های فردی را به صورت گروهی نیز انجام دهد. در طول زمان کلاس موسیقی ، هنر جو باید به طور شخصی و انفرادی مسئولیتی را به عهده بگیرد و قادر باشد آن مسئولیت فردی را در قالب کار گروهی نیز ، به صورت موفقیت آمیزی ارائه دهد.

۳. گرد نشستن:

بهتر است نحوه نشستن در کلاسهای موسیقی دایره وار باشد. البته نشستن به صورت "گلایی" در حالتی که معلم در قسمت بالایی گلایی بنشیند و بتواند به همه یا حداقل ۳/۴ بچه ها دید داشته باشد و بچه ها نیز به راحتی قادر به دیدن او باشند، ایده بهتری است.

۴. نشستن صحیح:

بچه ها باید بر روی چهار پایه و یا مکعب هایی با سطوح صاف که مطابق با ساختار بدن طراحی شده است، بنشینند. شیوه صحیح نشستن، آن است که پاهای هنر جو به راحتی به زمین برسد و هر هنر جویی فضای لازم و کافی برای حرکت داشته باشد.

۵. لباس مناسب:

پوشیدن لباس و کفش ورزشی در کلاسهای موسیقی ارف از ضروریات است. البته اگر دمای زمین کلاس مناسب باشد استفاده از پاهای برهنه برای رقص و حرکت نیز کمک زیادی به پیشرفت بچه ها می کند. البته توجه کنید که استفاده از جورابهای نامناسب بدون کفش خطر لیز خوردن و آسیب دیدن را افزایش می دهد.

" ادامه دارد "

پیش دبستان (۵-۶ سال)

طرح درس این کلاس شامل حرکت و خواندن شعر است. متاسفانه در کشور ما به علت تاثیر زیاد تلویزیون در زندگی، بچه ها ترجیح می دهند ساعت های زیادی را ساکت و بدون حرکت، در جلوی تلویزیون یا رایانه بگذرانند، در نتیجه زمان بسیار کمی را به رقص یا خواندن آواز می گذرانند. هنگامی که آنها شروع به یادگیری شعر می کنند، می توانند تمام نیم ساعت کلاشان را © اگر من اجازه بدهم © به خواندن شعر بگذرانند. سن ۵ سال بهترین سن یادگیری شعر است. من آموزش حرکات برای این گروه سنی را بر اساس CD، "Brain Dance" انجام می دهم و همه آنها عاشق این حرکات هستند. در این کلاس، به بچه ها شعرهای کودکانه و ساده و حرکات ابتدایی با بدن آموزش داده می شود و این کار باعث فعال شدن ذهن و جسم کودکان می گردد.

گروه اول (۶-۷ سال):

بازبهای موسیقایی برای این گروه از بچه ها بسیار لذت بخش است. اجرای فعالیت هایی مانند ، حرکت با ریتم های ساده، آشنایی با انواع صدا ها در قالب بازی، داستان، رقص و... نیز توصیه می شود. در این سن می توانید بچه ها را با ساز ها آشنا کنید. برای این کار " مهمانی ساز ها " را ترتیب بدهید. شما می توانید ساز های مختلف را در یک اتاق بچینید و به آنها اجازه دهید که به ساز ها دست بزنند و صدایشان را در آورند. مطمئن باشید این لحظات جزء شیرین و به یاد ماندنی ترین تجربیات موسیقایی بچه ها می شود. شما نیز می توانید به حالت بازی ، در کلاس حرکت کرده و نام ساز ها را به صورت آهنگین به آنها آموزش دهید . یکی از اتفاقات رایج در این کلاسها، ذوق زدگی بیش از حد بچه ها و حمله به ساز است. اگر یکی از آنها بر روی سازی ضربه محکمی زد، او را به اسم صدا کنید و از وی بخواهید با ساز ها مهربان باشد. سپس آنها می توانند یکی از شعر هایی را که بلد هستند، بخوانند و با زدن ضربات ریتمیک ثابت بر روی ساز ها، این قطعه را اجرا کنند.

گروه دوم (۷-۸ سال):

بسیاری از کودکانی که در این گروه سنی هستند با ساز ها آشنایی مختصری دارند. در هنگام شروع سال تحصیلی لازم است که همانند گروه اول، معرفی ساز ها در قالب بازی در طی چند جلسه انجام شود تا وارد مرحله جدی تر کار گردند. در این گروه سنی ، کار را با الگوهای ملودیک پنتاتونیک در دو ماژور و استیناتو های آسان آغاز می کنیم. همچنین سلفژ نیز کاری ضروری برای این بچه ها است که با گام ماژور و برخی ریتم های ساده با استفاده از نت های سیاه و چنگ شروع می کنیم.

گروه سوم (۹-۸ سال):

همنوازی ، تشکیل گروههای رقص و به طور کلی کار های گروهی در این کلاسها در اولویت قرار می گیرند. خلاقیت بچه ها در طراحی رقص و همناوای بسیار جالب می باشد. به طور مثال ، در این مرحله ما بچه ها را برای دیدن ارکستر سمفونیک محلی می بریم و در آنجا بچه ها با بُعد دیگری از موسیقی آشنا می شوند و به طور جدی عاشق آن می گردند. البته این یک فرصت استثنائی است که همه کودکان آمریکایی شانس شرکت در آن را ندارند

**گروه چهارم (۱۰-۹ سال):**

در این گروه سنی ، آموزش فلوت ریکورد و تهرینات پیوسته آن آغاز می شود. ما تمرینات و بازیهای زیادی با فلوت انجام می دهیم. نواختن آهنگهای ساده با فلوت ، همراهی ساز های کوبه ای با آن یا بازیهای جذابی را با فلوت شروع می کنیم. مهم این است که در مرکز همه فعالیت ها فلوت وجود دارد. پس از اینکه بچه ها کمی در فلوت راه افتادند، در کنار آموزش ریکورد بخشی از کلاس را به تربیت شنوایی و سلفژ نیز اختصاص می دهیم.

گروه پنجم (۱۱-۱۰ سال):

برای این گروه سنی که پیشینه خوبی در موسیقی دارند، آموزش مهارت های مشکل تر را شروع می کنیم. به طور مثال همراهی آهنگهای مشکل تر با ساز های پرکاشن و تلفیق ملودی . در عین حال در بخش تربیت شنوایی نیز شروع به کار بر روی مد های آئولین ، دورین و میکسولیدین می کنیم.

گروه ششم (۱۲-۱۱ سال):

اکنون بچه های سال آخر و فارغ التحصیلان آینده به مرحله انتخاب ساز رسیده اند. ما در طرح درس خود برای این بچه ها ، معرفی ساز های مختلفی چون کلارینت، ترومبون، ترومپت و یا ساز های زهی مانند ویولن، ویولا، ویولن سل ، باس و... را شروع می کنیم و در کنار این ساز ها گروه کر نیز مشغول فعالیت می باشد. برای هر کدام از این گروههای سازی ، معلم متخصص به کلاس می آید و آنها را با مقدمات کار آشنا می کند. به طور مثال معلم های ویژه ساز های زهی، بادی و یا آواز در کنار ما حضور دارند. البته بخشی از کلاس نیز به بازی و رقص و تاریخ موسیقی می گذرد که بچه ها بسیار دوست دارند. دانش آموزان پس از گذراندن این سال تحصیلی به مدرسه ای دیگر می روند و می توانند ، در یکی از رشته های مورد علاقه خود شرکت کرده و موسیقی را ادامه دهند. البته ، متاسفانه همه مدارس دارای شرایط خوب برای آموزش موسیقی نیستند و ما سعی در تغییر این سیستم داریم و مطمئنم روزی می رسد که موسیقی جایگاه خود را در مدارس پیدا می کند.